

Sundheds- og Ældreministeriet

Enhed: FOPS
Sagsbeh.: DEPSDE
Koordineret med:
Sagsnr.: 2007226
Dok. nr.: 1230840
Dato: 29-05-2020

TALEPAPIR

Det talte ord gælder
Christiansborg den 18. juni kl. 13.00-14.30, Social- og Indenrigsudvalget

SOU alm. del samrådsspørgsmål Ø

Samrådsspørgsmål Ø:

”Mener ministrene, at en overflytning af Psykolognævnet til Sundheds- og Ældreministeriet vil skabe en bedre arbejdstilgang og kultur ift. nævnets tilsyn med landets psykologer, og vil ministrene forsøge at få fremskyndet flytteprocessen i lyset af udtalelserne fra Psykolognævnes formand i artiklen ”Efter kritik om svigt af sårbare klienter: Psykolognævn afviser blankt” på DR.dk den 23. april 2020? Overvejes der i den forbindelse nogle midlertidige hasteforanstaltninger, indtil flytningen er gennemført for at sikre borgernes tillid til nævnet?”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V) og Liselott Blixt (DF).

Udkast til samrådstale:

Tak for spørgsmålet.

Spørgsmål Ø, som er stillet til mig, består af tre dele. Jeg vil fokusere på den del, der omhandler hvorvidt vi vil fremskynde undersøgelsen af autorisation af psykologer, som vi satte i gang i februar.

Spørgsmålets øvrige dele har social- og indenrigsministeren allerede besvaret i sin tale.

[Undersøgelsens indhold]

Som vi også annoncerede på samrådet i december måned, skal undersøgelsen afdække, om det vil være hensigtsmæssigt at indføre en ny, sundhedsfaglig autorisation af psykologer. Med dertilhørende tilsyn, klage- og erstatningsadgang.

Det er dermed ikke Psykolognævnet, der er centrum for undersøgelsen.

Det betyder ikke, at undersøgelsens konklusioner ikke kan ende med at få konsekvenser for Psykolognævnet. Men eventuelle konsekvenser vil afhænge af undersøgelsens konklusioner, som jeg ikke vil foregribe.

[Motivationen for undersøgelsen]

Vi har iværksat undersøgelsen af, hvorvidt der skal indføres en sundhedsfaglig autorisation af psykologer af hensyn til patientsikkerheden.

På nuværende tidspunkt er der forskel på, hvilke rettigheder patienter har, når de modtager behandling af en psykolog. Det skyldes, at rettighederne afhænger af, om psykologen har en autorisation eller ej, og om der er tale om sundhedsfaglig behandling. Og det kan være rigtig svært for den enkelte patient at vurdere, hvornår der er tale om sundhedsfaglig behandling.

Derfor kan det også være svært for patienterne at gennemskue præcis hvilke rettigheder de har, når de bliver behandlet af en psykolog. Og det kan jo ikke være meningen, og derfor er undersøgelsen rigtig vigtig at gennemføre.

[Status for undersøgelsen]

Desværre er undersøgelsen blevet forsinket som følge af behovet for at håndtere COVID-19. Som I alle ved, har vi været i en ganske særlig situation i dette forår, som heller ikke har kunnet undgå at få konsekvenser for undersøgelsen her.

Det var oprindeligt planen, at undersøgelsen skulle afsluttes inden udgangen af 2020, hvilket også fremgik af det kommissorium, der blev oversendt til udvalget den 28. februar.

Sundheds- og Ældreministeriet og Social- og Indenrigsministeriet nåede at afholde et indledende møde med Dansk Psykolog Forening om undersøgelsen. Men desværre blev det nødvendigt at udskyde det første egentlige arbejdsgruppemøde, som skulle have været afholdt marts måned.

Det første arbejdsgruppemøde afholdes i stedet for i morgen den 19. juni. Og dermed er arbejdet med undersøgelsen genoptaget og følger den proces, der var lagt op til tidligere.

Vi har derfor også vurderet, at det er nødvendigt at forlænge undersøgelsen, så den afsluttes 2 måneder senere end oprindelig planlagt. Dvs. inden udgangen af februar 2021. Baggrunden for forsinkelsen og den nye tidsplan er uddybet i den orientering, som udvalget har modtaget den 11. juni.

[Kan man fremskynde undersøgelsen?]

Jeg er helt enig med spørgerne i, at det ville være rart, hvis vi kunne fremskynde undersøgelsen. Men et grundigt arbejde tager tid at udføre, og vi kan ikke holde den oprindelige deadline uden at gå på kompromis med undersøgelsens kvalitet.

Der er behov for et grundigt forarbejde, for det skal anvendes til at træffe en beslutning om autorisation, som kan få stor betydning for mange psykologers arbejdsvilkår og for psykologernes mulighed for at arbejde inden for deres fag.

Indførelse af en sundhedsfaglig autorisation af psykologer vil medføre en række vidtgående konsekvenser for psykologerne: De vil bl.a. blive omfattet af Styrelsen for Patientsikkerheds individtilsyn og sanktionsmuligheder. Derudover kan medfølgende titelbeskyttelse begrænse ikke-autoriserede psykologers anvendelse af psykologtitlen – også selvom de ikke udfører sundhedsfaglig behandling.

Vi skylder både patienter og psykologer, at en eventuel indførelse af sundhedsfaglig autorisation for psykologer er gennemtænkt, og at ændringerne rent faktisk løser de problemer, vi ser i dag. Ellers giver det ikke mening.

Vi må ikke risikere at lave en konstruktion, som viser sig at skulle ændres radikalt efterfølgende, fordi den på baggrund af hastværk ikke har taget hånd om det egentlige problem eller i værste fald har skabt nye problemer.

For at undgå det, skal arbejdsgruppen afdække konsekvenserne af en sundhedsfaglig autorisation. Det er altså ikke bare et spørgsmål om, hvorvidt der skal indføres en sundhedsfaglig autorisation, men også hvordan. Og det tager tid at udbore alle detaljer.

Derudover er det helt centralt, at de relevante aktører bliver inddraget i undersøgelsen. Og de skal også have ordentlig tid til at blive hørt og kunne give værdifulde input til undersøgelsen. Ellers giver det ikke mening. Og det er også en af grundene til, at vi ikke kan fremskynde processen.

[Indholdet af undersøgelsen – og hvorfor det tager lang tid]

Når jeg lægger så meget vægt på behovet for et grundigt fagligt arbejde, så skyldes det, at mange psykologers mulighed for at arbejde inden for deres fag vil blive berørt af de ændringer vi taler om her. Vi skylder dem at undersøge sagen ordentligt og danne et solidt fagligt grundlag for den endelige beslutning. Her er der nogle overordnede forhold, der skal afvejes:

1. Det er for det første hensynet til patientsikkerheden, og dermed en vurdering af om psykologer kan være til fare for patientsikkerheden.

2. Og det er for det andet hensynet til faggruppens fri og lige adgang til at udøve deres erhverv. Det vil sige, at der ikke skal lægges unødige begrænsninger for, at psykologer kan arbejde inden for deres fag.

Der er på den baggrund en række spørgsmål, der skal tages stilling til, inden vi har et reelt beslutningsgrundlag at tage udgangspunkt i.

Der skal blandt andet tages stilling til, hvor stor en gruppe af psykologerne, det vil være relevant at autorisere sundhedsfagligt. For psykologer arbejder inden for mange forskellige sektorer og har meget forskellige typer af arbejdsopgaver.

Nogle psykologer arbejder entydigt inden for sundhedsvæsenet og udfører sundhedsfaglig behandling, mens andre psykologer i højere grad arbejder i et spændingsfelt mellem sociale indsatser og sundhedsfaglig behandling. Her kan det være svært at vurdere, om de udfører opgaver, der kan indebære fare for patientsikkerheden.

Derudover er der også psykologer, som slet ikke arbejder med sundhedsfaglig behandling, og som ikke har patientkontakt. Det kan være psykologer inden for arbejds- og organisationspsykologi, som fx HR-konsulenter. De vil selvsagt næppe kunne udgøre en patientsikkerhedsmæssig risiko.

Vi taler altså om en bred faggruppe, der har varierende berøring med sundhedsområdet. Det er vi nødt til at forholde os til og tage aktiv stilling til, hvordan vi kan håndtere dette ved en eventuel sundhedsfaglig autorisation af psykologer.

Der er nemlig mange måder at gøre det på. Hvilken der er den rette for psykologerne, er noget af det, der skal afklares i undersøgelsen.

[Afrunding]

For kort at opsummere, så afholdes det første arbejdsgruppemøde for undersøgelsen i morgen, den 19. juni 2020.

Undersøgelsen bliver desværre forsinket i forhold til det oprindeligt planlagte, og som det fremgår af det opdaterede kommissorium, forventes undersøgelsen at være færdig inden udgangen af februar 2021.

Undersøgelsen kan ikke fremskyndes af hensyn til behovet for et grundigt forarbejde, der ikke kun skal tage stilling til om, det giver mening at indføre en sundhedsfaglig autorisation af psykologer, men også hvordan det kan gøres mest hensigtsmæssigt.

Når undersøgelsen er færdig, vil social- og indenrigsministeren og jeg inddrage Folketingets partier i undersøgelsens resultater, så der kan tages stilling til den videre proces.